АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить з 1962 р.
№1–2 (1345–1346)
Січень-Лютий 2009 рік

Фундаментальні дослідження кнубівців

ЕКОНОМІЧНИЙ ЕФЕКТ ПЕРЕВИЩУЄ 30 МЛН. ГРИВЕНЬ

Коли представники колективу університету стають Лауреатами Державної премії України – це надзвичайна радість. Адже вчені КНУБА продовжують традиції, які склалися у нас здавна, успішно розвиваючи і примножуючи наукові досягнення своїх попередників.
Газета звернулась до Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки 2008 року, професора Р.Ф.Рунової з проханням розповісти про наукову роботу колектива лауреатів.

– Ефективність будівельної галузі, її відповідність світовому рівню визначається багатьма показниками, в тому числі високою якістю матеріалів, виробів та технологіями їх отримання і застосування в конкретних умовах будівництва.

Найбільш масовим конструкційним матеріалом, що здатний вирішувати комплекс найскладніших задач, є бетон. Кожна епоха має свої конкретні вимоги до такого матеріалу, що і визначає проблемні напрямки його вдосконалення. В наш час таким напрямком стало створення високофункціональних бетонів, для яких характерними рисами є не стільки висока міцність, скільки довговічність, яка забезпечується їх складом, високою технологічністю бетонної суміші, способами її укладки на об'єкті та регламентована призначенням об'єкту.

Бетон, залишаючись класичним матеріалом конгломератного типу, що вміщує цементуючу матрицю та заповнювачі, стає конструкційним матеріалом нового покоління за рахунок розширення уявлень про фізико-хімічні процеси в твердючій системі за участю модифікуючих комплексів поліфункціональної дії, використання встановлених можливостей керування властивостями мінеральних в'яжучих речовин в широкому діапазоні їх компонентних складів та розкриття закономірностей структуроутворення на мікро-, мезо та макрорівнях. Комплекс виконаних авторами робіт підпорядкований впровадженню ідеї створення конструкційного матеріалу як єдиної керованої системи, що залучає при розробці нові, встановлені авторами, закономірності конденсації мінеральних речовин з врахуванням їх енергетичного стану, особливостей продуктів гідратації цементів, поверхневих явищ та розвитку фізико-хімічних процесів при твердненні, а при реалізації – можливості керування напружено-деформованим станом новоствореного матеріалу за рахунок високотехнологічних способів його формування.

Ефективність такої ідеї полягає в максимальному розкритті можливостей кожної підсистеми і досягненні кінцевого результату на об'єкті будівництва певного функціонального призначення.

За рахунок використання результатів досліджень кожної з підсистем, які отримані в циклі робіт авторів, опублікованих в понад 600 роботах, включаючи 15 монографій, більше 100 авторських свідоцтв та патентів, здійснено впровадження розробки бетонів нового покоління на будівельних об'єктах України, підтвердило їх ефективність і відповідність світовому рівню. Використання конструкційних модифікованих бетонів в промислово-будівельному комплексі АТ ХК "Київміськбуд" дозволило збільшити об'єми будівництва соціального житла, додатково ввести в експлуатацію такі споруди громадського призначення, як школи та лікарні. В результаті вирішення взаємопов'язаних проблемних технологічних питань створення на основі нових досягнень фундаментальних наук конструкційних матеріалів нового покоління та широкому впровадженню нового технологічного обладнання для отримання таких матеріалів як на підприємствах будіндустрії, так і на будівельних майданчиках відбувся активний ріст обсягів монолітно-каркасного багатоповерхового житлового будівництва.

Досвід Компанії, перенесений в регіони, використаний при будівництві житла на Полтавщині, Вінниччині, Житомирщині, Львівщині, АР Крим, в тому числі з використанням промислових відходів при будівництві в Донецькій, Луганській, Дніпропетровській, Запорізькій та ін. областях України. Нові бетони використані з високою ефективністю в транспортному будівництві. Впровадження нових конструкційних матеріалів забезпечило сумуючий економічний ефект, що перевищує 30 млн грн.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ПРИСУДЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЙ УКРАЇНИ В ГАЛУЗІ НАУКИ І ТЕХНІКИ 2008 РОКУ

На підставі подання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки **постановляю:**

Присудити Державні премії України в галузі науки і техніки 2008 року:

– за цикл праць "Конструкційні матеріали нового покоління та технології їх впровадження у будівництво":

НАЗАРЕНКУ Івану Івановичу – докторові технічних наук, завідувачу кафедри Київського національного університету будівництва і архітектури

РУНОВІЙ Раїсі Федорівні – докторові технічних наук, професорові Київського національного університету будівництва і архітектури

СІВКУ Володимиру Йосиповичу – докторові технічних наук, професорові Київського національного університету будівництва і архітектури

ГОЦУ Володимиру Івановичу – кандидатові технічних наук, деканові Київського національного університету будівництва і архітектури

ФЕДОРКІНУ Сергію Івановичу – докторові технічних наук, ректорові Національної академії природоохоронного та курортного будівництва

БРАТЧУНУ Валерію Івановичу – докторові технічних наук, першому проректорові Донбаської національної академії будівництва і архітектури

САНИЦЬКОМУ Мирославу Андрійовичу – докторові технічних наук, завідувачу кафедри Національного університету "Львівська політехніка"

ПЛУГІНУ Аркадію Миколайовичу – докторові хімічних наук, професорові Української державної академії залізничного транспорту

ШИЛЮКУ Петру Степановичу – кандидатові технічних наук, президентові-голові правління акціонерного товариства холдингової компанії "Київміськбуд"

СТАРЧУКУ Володимиру Никифоровичу – кандидатові технічних наук, начальникові управління акціонерного товариства холдингової компанії "Київміськбуд";

Щиро вітаємо!

Молодь і наука

ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ МОЛОДІ ЦІКАВИТЬСЯ НАУКОЮ

Якщо заглибитися в історію, то років 15 тому був час, коли в Україні впав авторитет науки в суспільстві, коли бути науковцем стало не надто престижно. Це знов-таки через соціальні проблеми – низька зарплата, відсутність відомчого житла, ніяких преференцій. Молоді люди, здатні до науки, почали обирати практичнішу діяльність: виробництво, заняття бізнесом тощо. Тепер для молодих науковців з'явилася інша можливість – їхати за кордон, зокрема за рахунок грантів. Отже, престиж науки серед молоді потроху відновлюється.

Газета вирішила прослідкувати чи молодому поколінню потрібна нині аспірантура? І ще. Праця викладачів в нашій країні є низько оплачуваною, чи можна стверджувати, що магістри все ж таки прагнуть поступити до аспірантури? За інформацією ми звернулися до завідувача відділу аспірантури і докторантури в КНУБА **Тамари Олександрівни Дембіцької**.

– Перш за все хочеться сказати, що аспірантура – не лише для тих, хто мріє одержати кандидатський ступінь. Тут молоді отримують досвід аналітичної роботи, написання наукових статей, підготовки докладів і звітів. До речі, багатьом просто подобається сам процес: спілкування з розумними, освіченими людьми. Аспірантура – основне джерело підготовки кадрів для педагогічної і науково-педагогічної діяльності у вищих навчальних закладах. Це і форма підвищення творчого потенціалу особи, морального задоволення і додаткового способу самовираження, і в той же час є ключовою сферою збереження високого освітнього статусу України в світі.

Якщо вдатися до цифр по прийому до аспірантури за останні три роки, то можна побачити, що у 2008 році аспірантами очного відділення стало 59 чоловік, заочного – 33, тобто всього 92 чоловіки. Приємно відзначити, що серед них навчатися далі забажали 50 магістрів. Це склало 54 відсотки від загального числа зарахованих до аспірантури, які прагнуть підвищити свій творчий потенціал та зробити наукову кар'єру. Рік тому, у 2007 році, на денне відділення вступили 68 аспірантів, заочне – 36. Загалом 104. Контингент аспірантів на 2008 рік став максимальним – план прийому був повністю виконаний. І, як виняток, Міністерство освіти України дозволило додати 4 місця до числа вступників на навчання. Отже, дуже приємно, що вбачають своє майбутнє в науці ще ці кілька аспірантів, хоч добитися цього дозволу було нам нелегко. Ще рік перед тим – у 2006-му – ми мали такі дані: очне навчання – 70 вступників, заочне – 31. Всього 101. Серед цієї молоді вчитися виявили бажання 58 магістрів. Таким чином знову цифра: понад 50 відсотків тих, що обрали аспірантуру для подальшої кар'єри в

(Продовження на стор. 2)

ЧИ ЙДЕ МОЛОДЬ В НАУКУ?

Ваша думка

Тема молоді в науці для КНУБА та й інших вищих навчальних закладів є дуже важливою. Насамперед, хочеться наголосити на тому, що ще Володимир Мономах заохочував молодь до наукової діяльності. Якраз наука й мусить об'єднувати студентів між собою та іншими вузами.

На думку багатьох викладачів КНУБА, з якими редакція А+Б спілкувалась, сучасному студентові слід формувати в собі науковий світогляд, займати активну позицію щодо прагнення здобути грунтовні знання. Один з "дорослих" науковців сказав газеті (правда, не для інтерв'ю, тому не називаємо сьогодні його імені), що молоді науковці зациклюються на фінансових проблемах, на пільгах: мовляв, дайте нам гроші, окрему статтю витрат – і все буде гаразд. На його думку, нема поділу на молоду науку й дорослу, тому молоді треба навчитися боротися... І справді, молоді науковці рідко говорять про неможливість розвиватися науково, бо така можливість є, натомість нарікають на соціальні проблеми: на заробітну платню молодого науковця, вельми складно утримувати сім'ю, хоч саме в такому віці сім'ю і створюють, житло на доходи від науки теж нелегко придбати тощо.

Та попри всі ці проблеми молодь з науки не щезає. Однак яка це молодь? Чи справді найкращі уми ідуть у науку? Чи таки відбувається відплив кадрів в інші галузі або за кордон? І якщо так, то куди? Спробуємо це з'ясувати в цьому опитуванні серед молодих та вже зрілих науковців.

***Сергій Смирник**, 5 курс КНУБА:*

"НЕ ХОЧУ З "ЧЕРВОНИМ ДИПЛОМОМ" КРУТИТИ ГАЙКИ"

Я через декілька місяців захищаю диплом і вступаю до аспірантури. По-перше, йду в науку, бо мені це дається. По-друге, якихось інших варіантів немає. Не хочеться з "червоним дипломом" крутити гайки. Якби було потужне виробництво, я думав би, а так фактично альтернативи й немає. Треба ж себе десь реалізовувати. Я знаю, що для наукової роботи потрібно багато зусиль, але легко ніде не буває.

***Андрій Куценко**, випускник КНУБА:*

"Є ЛЮДИ, ЯКІ ФАНАТИЧНО ЛЮБЛЯТЬ НАУКУ"

Є молодь, яка вибирає науку. Це різні випадки і різна мотивація. Є люди, для яких статус науковця, кандидата наук, доктора наук сам собі є певною планкою, якої хочеш досягти. І тут навіть ідеться не стільки про гроші, скільки про престиж наукових звань. Є люди, які фанатично люблять науку, але таких одиниці. Крім того, часом здібний випускник не має якихось інших пропозицій, а все-таки аспірантура – то є певний приціл на майбутнє, що людина захистить дисертацію, влаштується, наприклад, в нашому університеті, працюватиме. Це вже варіант життєвого шляху.

***Раїса Дарченко**, завідувачка науково-організаційного відділу університету КПІ, кандидат наук:*

"НЕ ЙДЕ В НАУКУ ТОЙ, ХТО ХОЧЕ ВСЕ І ЗРАЗУ"

На сьогодні не можна сказати, що молодь ігнорує науку або молодь масово йде в науку. Одні обирають науковий шлях, аспірантуру, захист дисертації. А інші певною мірою хочуть усе і зразу, вони йдуть у бізнес. У першому випадку розвиток відбувається зовсім не такими швидкими темпами. Тобто кар'єру можна зробити, отримувати досить непогані гроші, зокрема за рахунок іноземних грантів, але все це не зразу, а поступово. Із власного досвіду можу сказати, що після закінчення Київського технічного університету (КПІ) в 2002 році я зразу пішла до аспірантури, а потім пройшла всі кар'єрні щаблі від інженера 2-ї категорії до завідувача відділу, захистила кандидатську дисертацію.

***Тетяна Стефанович**, асистент кафедри КНУБА:*

Я вважаю, що в науку йде тільки самовіддана молодь. Адже більшість молодих людей надає перевагу виробництву, де можна заробити набагато більше. Проблеми, з якими стикаються молоді науковці, – здебільшого фінансові. Найгостріша проблема – з житлом, ну і взагалі матеріальне забезпечення наукових досліджень. Особливо наші технічні дослідження потребують обладнання установок, які коштують досить дорого. Науковець за власні кошти то придбати не може. Університет наш, як звичайно, теж не аж так добре забезпечений обладнанням, намагаються якось "викручуватись". Єдиний шлях, який залишається, – йти на виробництво, домовлятися з підприємцем і виконувати дослідження під конкретного виробника.

Міркувала й опитувала
Світлана Шевченко

Родом із КНУБА

"В КОЖНІЙ ЛЮДИНІ Є ТЕ, ЧОМУ МОЖНА ПОВЧИТИСЯ І ЩО ПРИВАБЛЮЄ..."

Раїса Федорівна Рунова – доктор технічних наук, професор кафедри технології виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій, дійсний член Академії будівництва України, автор понад 300 наукових праць, кількох монографій та підручників… Одним словом, відомий в Україні науковець, що постійно збільшує кількість тих, хто іде в науку в КНУБА, Україні та за її межами. Лауреат Державної премії в галузі науки і техніки 2008 року.
Студентська газета вирішила задати "пані лауреатці" кілька питань, які зацікавлять не лише студентів...

– Раїсо Федорівно! Ваш викладацький стаж понад 30 років. Ще більшим є у вас науковий стаж. Чим для Вас є наука?

На кожному етапі наука мала свої кольори. В кінці 60-х це була романтика та захват від тих відкриттів, що вона приносила в моє життя. Я прийшла до неї з виробництва, де буденні задачі були досить ординарними, а в науковій школі В.Д. Глуховського – вченого "від Бога" – кожний день давав радість нового результату. Перш за все, це були висоти теоретичної науки. Потім був досить цікавий період знайомства з тими труднощами та терніями, які супроводжують практичне впровадження наукових досліджень в практику будівельного комплексу. Але і тут була радість розуміння того, що ти йдеш новим шляхом.

Останні 10 років я з величезним захопленням займаюся прикладною наукою – від дослідження і розвитку сухих будівельних сумішей в компанії "Хенкель Баутехнік (Україна)" до впровадження технології конструкційних бетонів нового покоління на вітчизняних підприємствах. Це просто щастя – сьогодні працювати над рецептурою, а завтра бачити продукцію за своїми розробками на промисловому виробництві.

Якби ви не стали науковцем – ким би Ви були тоді?

Перш за все, якби я не зустріла біля приймальної комісії комсомольську активістку нашого факультету Алу Давидову, яка пояснила мені, що тільки технологи зможуть забезпечити випуск з конвеєра готових збірних квартир, я поступала б до архітектурного факультету. А взагалі я й тепер в душі дизайнер.

Чи подобається Вам навчати молоде покоління? Які у вас з ним стосунки?

Мені здається, що я їх не навчаю, а просто спілкуюсь с ними. Мабуть, про стосунки повинні говорити обидві сторони. Моя "сторона" їх любить протягом всього навчального періоду за виключенням сесій, коли скоріше не люблять вони мене, бо не відповідають моїм бажанням бачити їх освіченими людьми і тим ображають мої щирі почуття. Особливі стосунки складаються з тими, хто займається науковими дослідженнями: вони стають однодумцями, друзями, просто рідними людьми, з якими потім спілкуюсь завжди. За 30 років таких рідних людей стало досить багато, і це велике щастя роботи в вищому навчальному закладі.

Як Ви ставитесь до Болонської системи. Не заскоро ми "побігли" за Європою?

Я думаю, що за великим рахунком, ця система передбачає максимальну фахову придатність до професійної діяльності випускника університету в будь-якій країні світу, тобто робить його вільною людиною. Але це в ідеалі. Кожна країна мусить адаптувати цю систему до своїх умов і проблем. До речі, в Римі мій молодий італійський колега на таке ж моє запитання відповів, що він не в захваті від системи, що значно формалізована. В той же час мій аспірант Сергій Максунов, що отримав освіту на нашому факультеті без Болонської системи і захистив дисертацію, дуже успішно працює в Торонто (Канада).

Ви суворий викладач?

Так, дуже суворий.

Чи є різниця поколінь студентів вашого часу і нинішніх?

Вибачте, було б дуже жаль, якби такої різниці не було: ми так же вели б технічні розрахунки за допомогою арифмометра, не знали б комп'ютерної графіки, не користувалися б глобальною інформаційною мережею. Прийшло покоління, яке втратило романтику, але отримало нові уявлення про життя, яке стає все складнішим перш за все для молодої людини. Я не буду говорити про те, добре це, чи погано, але це нові люди і не враховувати це було б невірно.

Як ставитесь до життя: песимістично чи оптимістично? Чим це обгрунтовуєте?

О, я рафінована оптимістка за декількох причин. Перш за все, такою була моя мама, за що я їй безкінечно вдячна, відчуваючи її в собі. По-друге, сприймаю життя як дуже різнобарвне явище, що дарує нам всі відтінки – від яскравих до чорних, одного кольору не буває. В періоди страшної туги я згадую про те, що було радісним в житті і сподіваюся, що чорна смуга пройде. І ще одне: коли дуже гірко на душі, стараюся спілкуватися з природою, вона лікує.

Чи здатні Ви на вчинок?

Скоріше так.

Яке Ваше життєве кредо?

Всі люди різні. В кожній людині є багато того, що не подобається, навіть дратує, але обов'язково є те, чому можна повчитися і що приваблює. Тому з кожним спілкуюся саме тою його стороною, яку виділила як позитив, інше намагаюся просто не бачити. Радість і мудрість життя – від нашого оточення, яке поглинаємо і якому віддаємо; віддавати – приємніше.

І.Геращенкова

Профспілкові справи

СТВОРЕННЯ УМОВ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ

У жовтні 2009 року профспілкова організація КНУБА звітуватиме перед колективом про свою п'ятирічну роботу. Профком закладу, який очолює Г.М.Тімінський, прагне робити все, щоб робота мала позитивні результати. Комісії профкому (6) з різних питань проводять велику і відповідальну роботу, щоб, наприклад, організувати відпочинок та лікування викладачам, співробітникам університету та їх сім'ям, дітям – новорічні свята, на які купує подарунки… Комісія з організаційно-масової роботи займається обліком членів профспілок, плануванням роботи профкому, організації засідань. Комісія з соціального і правового захисту організує участь освітян у солідарних діях за свої права (маніфестації, пікетування). Отже, протягом року кожна з існуючих комісій профкому розповідатиме в газеті про успіхи або недоліки у власній роботі. Сьогодні читайте про роботу комісії з охорони праці, яку очолює професор О.Г.Вільсон.

"Державна політика України в галузі охорони праці спрямована на створення безпечних і здорових умов праці, запобігання нещасним випадкам та професійним захворюванням. Мета будь-яких перетворень виробництва – підвищення продуктивності праці, збільшення її ефективності. Однак це можливо лише при забезпеченні її безпеки, тому створення можливо комфортних і безпечних умов праці є мотивацією діяльності адміністрації і профспілкової організації університету в галузі охорони праці.

Діяльність в цій галузі базується на положеннях Законів України: "Про охорону праці", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя", "Про пожежну безпеку", "Про цивільну оборону України", "Про освіту".

Основні напрями, по яким проводиться робота секції "Охорона праці" профкому: контроль за ходом виконання комплексного плану покращення охорони праці та санітарно-оздоровчих заходів; контроль за ходом виконання адміністрацією університету положень колективного договору в галузі охорони праці; проведення аналізу умов та охорони праці в виробничих підрозділах (навчальних та науково-дослідних лабораторіях університету); підвищення рівня освіти в галузі охорони праці керівників факультетів та кафедр (у вигляді щорічних семінарів); контроль організації та видачі спецодягу, спецвзуття та інших засобів індивідуального захисту працівників в виробничих підрозділах та лабораторіях університету; контроль за забезпеченням підрозділів університету діючими нормативно-правовими актами; контроль за дотриманням працівниками і студентами університету вимог законодавчих актів з охорони праці, положень колективного договору; підготовка (сумісно зі службою охорони праці) проектів наказів з питань охорони праці і внесення їх на розгляд ректору.

Адміністрація профкому проводить значну роботу по підвищенню безпеки праці та профілактики виробничого травматизму.

Профком головним своїм завданням з питань охорони праці вважає захист прав та інтересів членів профкому у цій сфері трудових відносин, наданням їм практичної допомоги у вирішенні відповідних питань.

З цією метою на засіданнях профкому, його президії регулярно заслуховувалися звіти провідного спеціаліста з охорони праці університету С.С.Синекопа про стан умов та безпеки праці в підрозділах університету, про виконання планів заходів по покращенню умов охорони праці.

Працівники підчас прийняття на роботу і в процесі роботи проходять інструктаж навчання з питань охорони праці з надання медичної допомоги потерпілим від нещасних випадків і правил поведінки у разі виникнення необхідності.

Працівники, зайняті на роботі з підвищеною небезпекою (електрики, газозварники), або там де є потреба у професійному добрі проходять спеціальне навчання і перевірку знань відповідних нормативно-правових актів з охорони праці.

За участю профкому організуються і проводяться навчання, а також перевірка знань з питань охорони праці з посадовими особами, діяльність яких пов'язана з організацією безпечного ведення робіт, під час прийняття на роботу і періодично, один раз на три роки.

Протягом березня 2008 р. було проведено навчання та перевірка знань керівних кадрів, спеціалістів та працівників структурних підрозділів з питань безпеки і життєдіяльності. За наказом ректора була створена комісія по перевірці знань з питань охорони праці та безпеки життєдіяльності. До складу увійшов й голова комісії з охорони праці О.Г.Вільсон.

Складений план-графік проведення занять і консультації. Цим планом охоплені всі структурні підрозділи.

За участю студентського профкому організовуються і проводяться інструктажі з питань охорони праці з студентами і аспірантами на початку і в кінці учбового року. Інструктажі, крім питань охорони праці, містять питання охорони здоров'я, пожежної, радіаційної безпеки, безпеки дорожнього руху, реагування на надзвичайні ситуації, безпеки побуту тощо.

Увійшло в систему кожного року проведення в університеті питання охорони праці. Це, як правило, останній тиждень квітня. Створюється оргкомітет з підготовки заходів та проведення тижня охорони праці. До нього входять проректор, заступник голови профкому, представники деканів і структурних підрозділів. На цьому тижні організовуються і проводяться комплексне обстеження і перевірка стану безпеки життєдіяльності і перевірка стану охорони праці, технічного та санітарного стану закріплених територій, пожежну безпеку будинків та споруд. Оформлюються стенди, присвячені Всесвітньому дню охорони праці – 28 квітня.

Кожного року адміністрація університету разом з профкомом проводять громадський огляд – конкурс по охороні праці. Оглядову комісію очолює голова комісії профкому з охорони праці, професор О.Г. Вільсон. Комісія перевіряє в підрозділах виконання заходів, передбачених колдоговором, забезпечення безпечного проведення навчально-виховного процесу, забезпечення повітряно-теплового режиму, нормальної освітленості і гігієни, безпечну експлуатацію електроустановок і електроосвітлення, пожежну безпеку, забезпечення спецодягом тощо. Комісія визначає серед підрозділів переможців огляду.

За звітний період (5 років) в підрозділах університету відбулось два нещасних випадки (не з вини підприємства). Порівнюючи з попередньою п'ятирічкою, в якій було 5 нещасних випадків, є зниження у 2,5 рази.

Нещасні випадки визначили втрату працездатності в розмірі 88 людино-днів, а економічна шкода – 3 965 гривень (в тому числі за рахунок Фонду соціального страхування від нещасних випадків – 3 694 грн.).

В останні роки намітилась тенденція до зниження виробничого травматизму, покращення умов праці.

Труд займає центральне місце в житті людей. Він визначає стабільність сім'ї і суспільства в цілому. Тому профспілки завжди виступали за створення умов, що відповідають поняттю "достойна праця", однією з основних характеристик якої є її безпечність.

О. Вільсон, професор

Санаторій- профілакторій

І ВЧИМОСЯ, І ЛІКУЄМОСЯ

З незапам'ятних часів при Київському національному університеті будівництва і архітектури існував санаторій-профілакторій. Так ми говоримо тому, що в грудні 2008 року йому виповнилося півстоліття. Студенти завжди брали туди путівки, оплачуючи лише десяту частину її вартості, консультувалися з лікарями. Крім того, в профілакторії видавали талони на безкоштовне харчування в їдальні. Отже, якщо ходити на процедури студенти нерідко "забували", то від можливості з'їсти готовий сніданок, обід і вечерю, випивши одночасно лікувальну траву й вітаміни за просто так не відмовився ще ніхто.

Очолює санаторій-профілакторій вже багато років головний лікар **Анатолій Михайлович Скопіч**. Газета попросила його розказати про свій колектив та про те, яке лікування можуть отримати тут студенти.

– Перш за все молоді люди можуть скористатися кабінетами електросну, рефлексотерапії, грязелікування, електропроцедур, масажу. Є в профілакторії і відділення для водолікування з душем Шарко і циркулярним душем. Завдяки обслуговуванню в цих кабінетах студенти можуть відпочивати і лікуватися, зміцнюючи своє здоров'я, покращуючи кровообіг. Необхідно оздоровлюватися і при остеохондрозі, яким, за підрахунками фахівців, страждає 80% населення земної кулі. Це торкається в першу чергу школярів, студентів, людей розумової праці, які вимушені тривало сидіти за столом або комп'ютером. ..

Колектив профілакторія дуже дружний, злагоджений, старанно виконуючий свої обов'язки. Так, відповідально трудиться кухар Наталія Іванівна Палій, готуючи смачні обіди для молоді, головний бухгалтер Вікторія Володимирівна Морозова, старша медсестра Олена Миколаївна Таранник. Без старанної роботи кожної з них профілакторій не міг би існувати. Великий стаж роботи за фахом у терапевта Галини Михайлівни Непомнящої та стоматолога Анатолія Михайловича Макухи і ін.

Привітати, вручити грамоти КНУБА за гідну роботу в день 50-річного ювілею завітали представники ректорату і профкому університету (студентського і співробітників) на чолі з ректором проф. А.М.Тугаєм і главами профспілки: А.С.Ваколюком, доцентом Г.М.Тімінським, членами профспілки і співробітниками.

С.Коркошко,
студентка КНУБА, студкор

(Продовження. Початок на стор. 1)

ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ МОЛОДІ ЦІКАВИТЬСЯ НАУКОЮ

КНУБА, вбачаючи своє майбутнє в науці та викладацькій роботі.

Газета вирішила перевірити у пані Дембіцької такий прогноз: чи правда, що аспірантура незабаром стане на 70 відсотків "жіночою". Виявилося, що Київському університету будівництва і архітектури це не загрожує. Наприклад, у 2008 році серед загального контингенту – 283 аспіранта – жіноча стать складала лише 122, тобто 43%. У 2007 з 277 аспірантів-жінок було 117 (42%); 2006 року з загальних 249 чоловік жінок було 94 (38%).

– Таке питання. Чи всі аспіранти захищають дисертаційні роботи у строк?

– На жаль, ні. Це є недоліком. Тому що своєчасно, у строк навчання, дисертацію захищає дуже мало аспірантів. Наприклад, з 50 чоловік десь 4 молодих вчених. Захист дисертації відбувається з інтервалом 1-3 роки після закінчення аспірантури. Якщо порівняти з 90-ми роками, то показник цей дуже впав.

– Скажіть, Тамаро Олександрівно, аспіранти, які вже захистились, залишаються працювати в КНУБА?

– Можу впевнено сказати, що так. Підтверджу це цифрами. З 27 випускників, що захистили дисертацію на спецрадах КНУБА 2008 року, під науковим керівництвом наших професорів і доцентів, 14 залишились на викладацькій роботі в нашому університеті. Попереднього, 2007-го року, з 28 чоловік, які захистилися, 19 виявили бажання викладати. 2006 року з 24-х молодих науковців, які отримали вчений ступінь, виявили бажання викладати в університетському середовищі нашого КНУБА 11чоловік. Щодо посад, які вони зайняли: дехто увійшов у штат університету, дехто працював за сумісництвом.

Підсумовуючи, можна сказати, що бажання деякої молоді викладати та навчати є дуже великим. Вони відчувають своє покликання в педагогічній діяльності і поступають до аспірантури для подальшої кар'єри у вузі, вбачаючи своє майбутнє в науці. І це надзвичайно важливо в даний час, тому що в нашому навчальному закладі, як і в багатьох інших, з особливою гостротою стоїть проблема старіння наукових і науково-педагогічних кадрів і, як наслідок, порушення природної зміни поколінь.

Перед системою підготовки наукових кадрів повинна стояти одна задача – створювати сприятливі умови для наукового зростання аспірантів і молодих учених, а також усувати перешкоди на шляху розкриття здібностей молодих людей. Зацікавленість держави в наукових успіхах, досягненнях кожного аспіранта, молодого ученого, висловлена у вигляді інформаційної, технічної, організаційної і, звичайно, фінансової підтримки системи освіти бачиться тим могутнім важелем, який зможе дійсно поліпшити ситуацію.

І.Геращенкова

Спогади про подвиг

АФГАНСЬКА М'ЯСОРУБКА. ЯК ВИМІРЯТИ ЦЕ ГОРЕ?

"Афганістан! Це слово стало грізним знаком біди й невтішного горя. Що ж то за країна, яка завдала нам стільки болю?

Ця держава знаходиться в Південно-Східній Азії. До середини 70-х років XX ст. – одна з найвідсталіших країн світу, де проживало близько 17 млн. чоловік, з яких 8 млн. – афганці, решта – таджики, туркмени, узбеки, хазарейці. 86 тис. населення жило в аулах у злиднях; 3 млн. чоловік вели кочовий спосіб життя. Страшна бідність, відсутність елементарної медичної допомоги, масова неписьменність, висока смертність... Афганістан – це 70% гірської місцевості з бідною рослинністю, гірський хребет Гіндукуш із висотою гір до 8 тис. м. Афганський гордий народ ніколи не перебував під окупацією. Свого часу, навіть великий полководець О.Македонський та англійські загарбники не змогли підкорити населення цієї держави. Навіщо ж ця держава знадобилась урядові Радянського Союзу?

Радянський уряд прагнув будь-якою ціною мати біля своїх кордонів держави, керівництво яких підтримувало б прокомуністичну політику. У свою чергу, США теж розробляли план залучення до свого впливу країн, що межували з СРСР.

У квітні 1978 р. в Афганістані було скинуто монарха й проголошено республіку. До влади прийшли сили, які взяли курс на соціалізм. Вони видали цілу низку законів, які суперечили нормам ісламу. Новий режим розпочав репресії проти духовенства. Племінні та етнічні вожді не змирилися. Вони не визнавали нового уряду. Почали формувати закони "моджахедів" ("борців за віру"). Спалахнула громадянська війна. Нова влада звернулася за допомогою до Кремля.

У грудні 1978 р. СРСР та Афганістан підписали договір, за яким СРСР зобов'язувався переозброїти афганську армію.

Керівництво СРСР продемонструвало готовність надати режиму НДПА реальну воєнну допомогу. І на диво-таки нашому полку судилося першим вступити на землю Афганістану. Почалося все так. З першого грудня 1979 р. полк організовано розпочав учбовий рік. В перші три дні проводилися заняття по бойовій готовності. Командир полку підполковник О.О. Третина і штаб на чолі з підполковником П.С. Влохом свою організаційну діяльність спрямували на якісне введення в стрій осіннього призову, та офіцерів, прибулих у полк. Зрозуміло, що чим краще будуть організовані ці заняття в батальйонах і ротах, тим плідніше буде весь учбовий рік. Молодим воїнам показували техніку, пояснювали задачі, які необхідно виконувати. До речі, Павло Степанович Влох понад 20 років займав різні посади в нашому КНУБА: завідувача кафедри, відділу, викладача. Нині він начальник циклу цивільної оборони в університеті.

Отже, штаб координував дії керівників служб на випадок бойових дій – все це чітко і якісно здійснював підполковник П.С. Влох. Офіцерський склад допізна затримувався в підрозділах з тим, щоб краще з'ясувати недоліки і краще підготувати особовий склад і матеріальну частину до завтрашнього дня. Так було і цього дня. Офіцерський склад пізно повертався по домівках, подумки плануючи на завтра. Нічого не передбачалося особливого. І раптом, опівночі з 10 на 11 грудня полку оголосили "тривогу".

Прибув офіцерський склад і прапорщики в полк, зі штаба округу – велика група генералів. Керівництво полка зібралось в кабінеті командира. Їм була зачитана директива Генерального штабу, в якій наказувалось в повному складі із матеріальною частиною завантажитись в ешелони і здійснити марш залізницею й розвантажитись на станції Термез (Узбекістан), з послідуючою участю в військових навчаннях. Було зрозуміло, що це ніякі не навчання. Молодих воїнів, останній призов, залишали на зимніх квартирах, а натомість їх доукомплектовували старшими призовами з інших військових частин. Полк доукомплектовувався й офіцерським складом і прапорщиками. Почали прибувати солдати... Знов – таки у виконанні завдання головний тягар ліг на штаб. Підполковник Влох чітко організував роботу командирів підрозділів по прийому особового складу. Великий обсяг робіт по підготовці техніки до маршу провели технічні працівники під керівництвом заст. командира полку по технічній частині підполковника І.Л. Савченка. Особлива увага була зосереджена на підготовку матеріалу по кріпленню техніки на платформах.

О 8 ранку подали ешелони. Всі п'ять були завантажені за день і вирушили до станцій розвантаження.

Минуло кілька діб. Полк прибув до місця призначення й розташувався в декількох кілометрах на північ від річки Аму-Дар'я. Розвідку річки точно і якісно організував підполковник П.С. Влох. Робота була складною, так як кордон між СРСР і Афганістаном проходив по фарватеру. Пізно ввечері 24 грудня отримали наказ: до 8.00 25.12.79 р. навести наплавний міст і розпочати переправу військ 40-ї армії.

Рано вранці полк приступив до наведення моста. Швидкість течії річки в декілька разів більша, ніж у Дніпрі. Розвантажені понтони в воду крутило у всі боки і унеможливлювало з'єднання одного з іншим. Та звична схема наведення моста, прописана в посібниках і підручниках, не спрацьовувала. Який вихід? І підполковник Влох запропонував з'єднувати понтони в мостову стрічку уздовж берега, а потім катерами подавати їх у вісь моста. Це спрацювало і міст навели завчасно, перекривши нормативи. І наш солдат, першим перейшовши кордон, ступив на територію Афганістану. Через деякий час по мосту пішли війська 40-ї А. За декілька днів полк на своїх плечах переправив війська армії.

Згодом полку прийшов наказ: передати переправу іншому полку й своїм ходом здійснити марш в район Шартуза (Таджикістан), де побудувати через Аму-Дар'ю металічний міст. Полк наш будував дороги, прокладав колонні шляхи, виконував інші задачі по інженерному забезпеченню бойових дій.

На цьому театрі бойових дій величезне значення для забезпечення життєдіяльності полку мала служба військ. Підполковник Влох організовував і контролював класно і професійно. У всіх діях особливо відзначились особовий склад роти капітана В.А. Юрченка і взводу розвідки прапорщика Л.І. Невзгляда. Протягом всього часу перебування на території Афганістану високу польову виучку і професіоналізм показали офіцери: В.Броварець, О.Гуржвій, В.Платоненко, В.Кліменко, М.Істомін, Ю.Шабанов, О.Тихоміров, О.Самусенко і ін; прапорщики: В.Біленький, М.Зіздок, А.Мовчан, В.Мурзін, М.Пилипенко і ін. До речі, 40 студентів нашого КНУБА воювали в Афганістані! Задачі виконувались вчасно і якісно й були відзначені вищестоящим командуванням. Особливий склад полку був нагороджений Вимпелом Міністра Оборони. Вимпел вручав Начальник інженерних військ Міністерства оборони, маршал інженерних військ С.Аганов і начальник інженерних військ 40-ї Армії полковник А.Пономарьов.

На сьогоднішній день в університеті працює 10 викладачів-афганців...

Непокірний азіатський народ зустрів радянських солдатів вороже. США надали допомогу, а саме забезпечили зброєю та підготовкою військових спеціалістів. Афганські моджахеди були забезпечені всім необхідним. Крім того, афганці вміло вели партизанську війну.

Радянські воїни виросли палкими патріотами своєї держави. Були навчені і виховані за жодних обставин не зраджувати присязі. Вірили, що захищають інтереси Батьківщини, продовжують подвиги й славу батьків і дідів, котрі виконували подібні ж обов'язки в Іспанії й інших державах. Тому й розцінювали моджахедів, як своїх ворогів. Гинули на чужій війні з впевненістю, що рятують братній народ, виконують свій інтернаціональний обов'язок. Боляче, що війну розв'язують політики, а платити доводиться простим людям.

Понад 600 тис. юнаків в сірих шинелях колишнього СРСР пізнали те пекло. 9511 з них загинули в боях, 2386 померли від ран, 817 – від хвороб. 1739 життів забрали аварії й катастрофи. Сотні потрапили в полон...

Через Афганістан пройшло близько 150 тис. воїнів з України – четверта частина всіх призваних із СРСР. 35 тисяч повернулись додому пораненими й скаліченими. Загинуло 3660 чоловік. В Україну, додому, з Афгану не повернулося близько 80 військовополонених і зниклих безвісти. Ще й сьогодні їх чекають убиті горем матері, бо доки жива мати, надія не помирає. Найстрашніше, коли надію обривав "чорний тюльпан" із вантажем "200". Так називали літак, який вивозив домовини загиблих до Союзу... Саме про такий тюльпан написав пісню знаменитий бард Олександр Розенбаум...

15 лютого – День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Афганістані, дань шани живим, заклик до людської пам'яті. 15 лютого 1989 р. увійшов в історію як день виводу останнього радянського солдата з Афганістану.

Воїни-афганці... Їх тепер називають по різному: і інтернаціоналісти, і окупанти. Війну називають помилковою. Можна переосмислити все, але є вічні моральні цінності, які не підвладні часу...

А на землі знову й знову з'являються гарячі точки: Ірак, Палестина, Ізраїль... Знову плачуть і тужать матері, журливо тулячи до грудей фотографії рідних дітей.

Схаменіться, люди! Доки порушується біблійна заповідь "Не вбивай!", ми не повинні заспокоюватися. Там, де пролилася кров, виростає ненависть. Де виростає ненависть – сіється смерть".

На той час заст. командира полку
підполковник **С.Синекоп**

Сучасна українська молодь цієї війни не знає. Для неї солдати, що воювали в Афганістані, "афганці", – це співаючі під гітару в електричках люди у військовій формі. Про війну ті, що народилися вже в Україні, а не в СРСР, знають в кращому разі з текстів пісень й таких фільмів, як "Вантаж-200" і "9-а рота". Радянський Союз воював в Афганістані без малого 10 років. За цей час загинуло близько 15 тисяч радянських солдатів, більше 50 тисяч були поранені. Але для ветеранів афганської війни ті події – набагато більше, ніж картинки з кінострічки. 2009 року виповнюється дві дати, пов'язані з афганською війною: 30 років її початку та 20 літ з часу виведення військ з Афганістану. Про історичні події цієї найкрупнішої військової операції Радянського Союзу згадує її учасник, провідний спеціаліст відділу охорони праці університету, на той час заступник командира полку, нагороджений двома орденами Червоної Зірки, підполковник Степан Сергійович Синекоп.

Підполковник П.С.Влох в Афгані керує переправою

На пагорбах київських

Нема в світі міста
красивішого за Київ

Михайло Булгаков

ПОХОДЖЕННЯ НАЗВ ДЕЯКИХ РАЙОНІВ КИЄВА

Березняки – назва від березового гая, який під назвою Березняки згадується в 1733.

Борщагівка – походить від трави борщець, яка в незчисленній кількості виростала уздовж річки Жилки. До речі, селища, що виникли там в кінці XV – початку XVI століття, належали монастирям. Вони заснували на цих землях свої подвір'я і села при них. Кожне з сіл отримало свою назву від відповідного монастиря – Петропавлівська, Никольська, Михайлівська, Братська Борщагівки.

Відрадний – назва дана колезьким реєстратором К.Л. Яниховським після покупки земель у місцевих селян в 1914 році.

Вигурівщина – від імені київського правителя Станіслава Вигури (Векгури), якому польський король Сигізмунд Третій подарував ці землі.

Виноградар – на початку XX століття ці землі були передані в оренду садівникам для розведення винограду.

Видубичі – по легенді, саме тут з Дніпра випірнув ("видибав") дерев'яний ідол древнеслов'янського язичницького бога Перуна, скинений до Дніпра із Старокиївської гори під час Хрещення Русі в 988 році.

Галагани – від прізвища господарів землі, поміщиків Галаганів.

Голосієво – походження назви невідомо. Існує легенда, що зв'язує воєдино Голосієво, добрий шлях і Цимбалов яр. На добром шляху свого часу проводжали чумаків в дальню дорогу. При цьому в Цимбаловому яру нібито грали народні музиканти (звичайно ж, на цимбалах), а в Голосіївському лісі плакали-голосили дружини і сестри чумаків.

Дарниця – від староруського "дарнь" або "дарни" ("в дар", "в подарунок"). За однією з версій, ця земля в період Київської Русі була комусь дарована.

Деміївка – походження назви невідомо.

Дорогожичі – або від "місце, де сходяться дороги", або від словосполучення "дорого жити".

Жуляни – поселення дуже стародавнє, воно виникло на тому місці, де, по переказах, існувало капіще древнєслов'янської богині Желі. З цим ім'ям співзвучні слова "шкода", "жалість", "бажання". І, згідно тому ж переказу, вся ця місцевість отримала народну назву – Желань. А потім і селище стало називатися Желань або Жілань. Друга назва породила свою легенду: нібито раніше тут була нежила територія, а потім сюди прийшли люди і обжили її. До речі, там протікала і зараз протікає річка Жилка. Сучасна назва Жуляни відома з кінця XVII століття.

Звіринець – в епоху Київської Русі на цьому місці був крупний заповідник, який охороняли від "черні" і різного прийшлого люду. Князі полювали там на дикого звіра, з тих часів і збереглася назва місцевості.

Кадетський гай – від Володимирського кадетського корпусу, що знаходився тут (до цього носив назву Шулявський гай).

Караваєві дачі – частина земель території належала хірургу-офтальмологу В.А. Караваєву (1811–1892).

Китаєв – від тюркського і староруського "китай", тобто "стіна", "зміцнення", "фортеця". Також Китай було народним прізвиськом князя Андрія Боголюбського, оскільки він був твердий і неприступний. Проте жодних свідоцтв про наявність в тій місцевості його маєтків доки не знайшлося. Отже, зв'язок між прізвиськом князя і назвою місцевості суто номінальний.

Клов – від слова "клов" (вода, волога).

Конча-Заспа – від місцевих діалектів: "заспа" – мілководе озеро (пересипане піском) або річковий рукав, "конча" – заросле очеретом або іншою болотяною рослинністю місце, або напівсухе і присипане піском колишнє дно річки. Походить, ймовірно, від багаточисельних відгалужень Дніпра, які існують в Кончі-Заспі, і від назви урочища Конча (згадується в 1799) і хутора Заспа (згадується в 1800). Існують також однойменні озера.

Корчувате – від древнього слова "корч" (кущ, пень).

Куренівка – відома з середини XVII століття як передмістя Києва, де розміщувалися курені козаків.

Кучмін яр – від прізвища первопоселенця (у 1830) Григорія Кучми.

Липки – від липового гаю, посадженого в середині XVIII ст. довкола Кловського палацу і уздовж сучасної вулиці Липської. Гаї лип і шовковиці були знищені при забудові територій – залишилися лише назви вулиць Липської й Шовковичної.

Мишоловка – колись в тій місцевості був млин, куди селяни з різних сіл звозили зерно. Звідси й її древня назва – Мішаловка, від українських слів "мішати", "змішувати". Але царські чиновники пристосували його до власних філологічних вистав – миші виявилися ним ближче. До речі, вже коли місцевість обізвали Мишоловкою, паралельно, впродовж XIX століття, продовжувала фігурувати і Мішаловка. І лише в радянські часи вона остаточно і безповоротно затвердилася як Мишоловка.

Нивки – від р. Нива, яка простягнулася праворуч від Києво-Брестського шосе. Річка Нивка з територією Нивок не пов'язана – вона знаходиться в іншій місцевості.

Оболонь – від давньослов'янського "оболонь", "болонь", "болоньє" – низьке узбережжя річки, надрічкові луги, що заливаються весняним паводком.

Печерськ – від печер Лаври, які існують з прадавніх часів.

Поділ – від старослов'янського "Поділ" (низина, низовинна місцевість).

Позняки – ймовірно від прізвища Позняк (сім'я, що володіла землями в околицях сучасних Позняків).

Пріорка – назва пішла від католицького пріору Петра Розвадовського, який ще в 1629 році заснував там свою слободу.

Пуща-Водиця – від "пуща" (густий ліс) і річки Водиця, яка протікала тут.

Русановка – точне походження назви невідоме, але є версії: **1)** від прізвища землевласника Сави Русановича (Русанова), що заснував село Русанов; **2)** від слова "русявий" або від того, що місце було "на Русі", тобто на вигляді, на відкритому місці; **3)** від зайців-русаків, які нібито водилися в цій місцевості у величезних кількостях.

Святошин – виник під народною назвою Святий ліс, в польських середньовічних джерелах згадується як Земля Свеншицка. Але все таки назву Святошин пов'язують з ім'ям чернігівського князя XII століття Святослава (у чернецтві – Миколи Святоши), який нібито володів землями в районі нинішньої Борщагівки поряд зі Святошиним.

Солом'янка – на її території були багато хатин під солом'яними дахами. Напевно відомо, що на цій території селилася переважно біднота. До речі, ці хатини збереглися аж до 60-х років XX століття, лише тоді почався їх масовий снос.

Сирець – походження назви невідоме. Є припущення, що нарекли так від сирої місцевості.

Татарка – від ніжегородських татар (переважно миловарів і торговців), які тут жили.

Теличка – багато хто схильний вважати, що назва пішла від розташованого тут колись великого пасовища, де випасали молодняк великої рогатої худоби.

Теремки – ймовірно від характеру старої забудови (невеликі будиночки-теремки).

Чоколовка – по імені підприємця і власника друкарні Чоколова, який дав 9 тисяч карбованців київським робітникам і залізничникам на придбання цієї землі під забудову.

Ширма – названа по прізвищу колишнього власника тамошніх земель, який за одними джерелами значиться як Ширма, за іншими – Ширман. Це порівняно нове поселення. Перші будинки там з'явилися в тридцяті роки XX століття.

Шулявка – назва виникла із староруського Шелвов Борок, що означає: гай з низькорослими деревами чагарникового типа і великою кількістю галявин. Ймовірно, Шулявка – це простонародна інтерпретація незвичного древнього слова Шелвов.

Щекавиця – від імені Щока (одного з легендарних засновників Києва).

За матеріалами Короткого топонімічного довідника "Київ", 2003 рік, підготував
Тарас Тараненко, студент КНУБА

"МАЛЫШИ" – УЛЮБЛЕНЦІ КНУБА

Коли показують дорослі фільми їм закривають очі, на святі вони не напиваються як свині, бо п'ють дитяче шампанське, вони завжди хочуть бути дорослими, їм не потрібні бутіки Версачи, Юдашкін, Андре Тан, тому що одягаються в бутіку "дитячий світ"; як правило, з'являються без запрошення. Вони – це неформатний дует "МАЛЫШИ". Ось так приблизно їх оголошують, коли з'являються на сцені. Молодий, але дуже перспективний дует, за декілька концертів здобув безліч аплодисментів та глядацьку симпатію. Можна навіть стверджувати, що дует став улюбленцем КНУБА.

Насправді дует складається з трьох осіб. Він – "МАЛИЙ", вона – "МАЛА" та "МАХХ ЗВУКАР". Судячи з імен, не дивно, що дует має назву "МАЛЫШИ". "МАЛИЙ" – закінчив наш університет за спеціальністю "технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів", на

другому курсі потрапив до КВК, а згодом до СТЕМу "Дивні люди", де розвивав свої здібності з акторської майстерності. З колегою познайомилися за лаштунками актової зали. Обмінявшись лайливими словами, майже рік тихо ненавиділи одне одного! "МАЛА" – закінчила факультет АІТ за спеціальністю "автоматизоване управління технологічними процесами"; на екватор свого навчання вперше заспівала на сцені університету. Чарівним голосом вона полонила всіх глядачів, попри сварку за кулісами. До колективу "Дивні люди" потрапила на початку навчання на третьому курсі, там малюки познайомились ближче й з'ясували своє ставлення один до одного. А через декілька років, хтось сказав: "давай виступимо удвох!" – так й утворився дует!

Багатьох турбує одне питання: що ж об'єднує маленьку привабливу дівчинку та стрункого харизматичного хлопця? Відповідь дуже проста – об'єднує їх "МАХХ" (Максим Миколаєць). "МАХХ" – закінчив будівельно-технологічний факультет університету за спеціальністю "технологія будівельних конструкцій, виробів і матеріалів". Потрапив у Центр культури та дозвілля "за компанію". Грав на піаніно, згодом затягнуло його до СТЕМу. Рік побув на сцені актором, потім став звукорежисером. Цікава, неординарна особистість доповнює дует музично й творчо!

– Чому саме така музика є супроводом вашого виступу?

– "Кожний малюк прагне стати дорослим, а шансон – доросла музика"

Побажаємо дуету залишатись завжди такими ж веселими й надалі тішити нас гумористичними виступами! Шукайте нас в контакті "неформатный дуэт "МАЛЫШИ".

Завжди твій Юрій Громовий!

На фото: У ролі "малюків" виступають **Тетяна Одуд** та ваш покірний слуга – **автор матеріалу**.

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Вже понад 18 століть існує свято всіх закоханих. Хоча говорять, що святкувати його почали ще раніше й сходить до Римського свята Lupercalia – фестивалю еротизму на честь богині "гарячкової" любові Juno Februata. Всі залишали свої справи і починалася веселість. Свято обростало обрядами. Метою свята було знаходження своєї половинки і, як підсумок, після святкування свята створювалася велика кількість сімей.

У цей час (а історія датується приблизно 269 роком), імператор Клавдій II збирався скоряти світ, але римська армія зазнавала гостру нестачу солдатів для військових походів, що заважало войовничим планам. Джерело всіх лих Клавдій II бачив у шлюбі й тому заборонив обряд вінчання. Але між люблячими серцями немає перешкод – і от єпископ Валентин нехтує забороною тирана. Обряди відбуваються таємно. Але в імператора скрізь свої поплічники й дуже швидко Валентина кидають у в'язницю.

За кілька днів до страти до нього приводять дівчину, дочку одного з тюремників, яка була важко хвора й Валентин – був її останньою надією. Використовуючи свій цілющий дарунок, Валентин виліковує її, але йому самому вже допомогти не можна. Страта призначена на 14 лютого. За день до страти Валентин попросив у тюремника папір, ручку й чорнило й швидко написав дівчині прощальний лист. 14 лютого 270 року його стратили. А дівчина відкрила записку, де Валентин написав про свою любов і підписав "Твій Валентин"

В 496 році римський папа Геласіус оголосив 14 лютого днем Святого Валентина. З тих пір закохані почитають Святого Валентина й вважають його своїм заступником. У цей день дуже популярно влаштовувати весілля й вінчатися. Кажуть, що це застава вічної любові.

І.Салунець,
студентка Ш курсу КНУБА

Будьте уважні

НОМЕРИ ТЕЛЕФОНІВ ДОВІДКОВИХ СЛУБ,

ЯКІ ЗМІНИЛИСЯ З З ЛЮТОГО 2009 РОКУ

Діюча до 02.02.2009 р.	Нова	Назва служби чи послуги
0-51	1551	Служба допомоги мера киянам "Call-центр"
01	101	Пожежна охорона
02	102	Міліція
03	103	Швидка допомога
04	104	Аварійна "Київгаз"
09	109	Довідкова з надання номерів телефонів міста
001	122	Прогноз погоди
003	1503	Довідкова служба швидкої медичної допомоги
007	127	Податкова адміністрація
008	1508	Централізоване автоматизоване бюро ремонту
009	1509	Довідкова номерів телефонів-неповні дані
052	176	Довідка з послуг місцевої телефонної мережі
053	1553	Київміськдовідка
055	1555	Надання медичної допомоги "Медіком"
056	1556	Довідкова служба та замовлення квитків
057	1557	Аварійна водопровідних,електричних мереж
058	1558	Служба автоматики та зв'язку, замовлення таксі
059	1559	Довідково-інформаційна служба на іноземних мовах
060	121	Служба точного часу
061	1561	Київміськдовідка
062	1562	Довідка щодо продажу автомобілів
063	1563	Побутові послуги фірми "Світанок"
064	1564	Бюро ремонту таксофонів
065	175	Служба доставки пошти
066	1566	Служба прийому телеграм у кредит
067	1567	Довідка наявності медикаментів в аптеках
068	128	Чергова диспетчерська з надзвичайних ситуацій
070	170	Інформаційно-довідкова служба
071	171	Замовлення розмов з населеними пунктами України
072	172	Довідкова замовлень розмов з пунктами України
074	174	Приймання замовлень на розмови з готелів
075	1575	Бюро ремонту радіотрансляційної мережі
076	126	Спеціальні пости міліції
077	1577	Довідкова служба агентства нерухомості
078	178	Автовідповідач вузлу спецслужб
079	173	Довідкова автоматичних кодів міжнародного зв'язку
080	1580	Медичні послуги
081	1581	Аварійна водопровідних, каналізаційних мереж
083	1583	Довідково-інформаційна служба "Здоров'я"
085	1585	Послуги авіаперевезень і замовлення авіаквитків
086	1586	Аварійна служба ліфтів
088	1588	Аварійна служба електромереж
089	1589	Служба організації руху, аварійна служба

Спортивні новини

БАСКЕТБОЛ, МІНІ-ФУТБОЛ, ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Справжні спортсмени – "кнубівці" навіть у грудні, напередодні новорічних свят, брали участь у спортивних змаганнях. А це кубок КНУБА з міні-футболу та баскетболу.

Так, **перше місце** у змаганнях з баскетболу посіла команда санітарно-технічного факультету. **Друге місце** посіла команда факультету автоматизації та інформаційних технологій.

У змаганнях з міні-футболу **перше місце**, як і у баскетболі посіла команда санітарно-технічного факультету. **Друге місце** зайняла команда ТБКВМ. **Третє почесне місце** дісталося команді архітектурного факультету.

Поки що за підсумками трьох видів спорту (легка атлетика, міні-футбол, баскетбол) у загальнокомандному заліку на першому місці санітарно-технічний факультет, на другому місці – архітектурний факультет.

В.Лозинський, студент Ш курсу АТП, студкор газети

Валентинка

СМОТРЮ В ТВОИ ГЛАЗА...

Эй, котенок, без тебя
Мне все не мило!
В моей душе останешься навек:
Ведь пробуждаешь ты нежность, ласку,
Любовь во мне...
Когда ж смотрю в твои глаза -
Так кажется весь мир передо мной,
Они красивей самой лунной ночи,
А голос твой ласковей вовек
Ясного дня, рожденного зарей,
Милый мой, хороший мой мальчишка,
Самый дорогой мне человек!

Ольга Стеценко,
студентка ЕК -31

Nota bene

"ТЕСТИ НА ЗДІБНІСТЬ ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ ВІД МІНОСВІТИ"

В Україні розробляють "тести на здібність" для виявлення здатностей абітурієнтів до оволодіння знаннями. Про це повідомив директор Українського центру оцінювання якості освіти Ігор Лікарчук нещодавно на прес-конференції.

За словами Ігоря Лікарчука, ці тести будуть скеровані на виявлення академічних здібностей абітурієнта, його здатностей до оволодіння знаннями. Він відзначив, що подібне тестування запроваджене в США, Швеції, Грузії та кількох інших країнах. Ігор Лікарчук розказав, що міністр освіти України Іван Вакарчук дав доручення створити робочу групу для опрацювання цього питання. За словами директора УЦОЯО, цей процес складний і довготривалий, оскільки потребує розробки як психологічних, так і предметних тестів і за оцінкою іноземних експертів для його підготовки треба залучити декілька мільйонів доларів. "Тести на здібність в Україні будуть впроваджені не раніше 2011 року, якщо все йтиме за планом, то можлива апробація відбудеться 2010 року. Україна буде виважено підходити до цього питання, як і до зовнішнього незалежного оцінювання загалом" – зазначив Ігор Лікарчук.

ВПЛИВ КУРІННЯ НА ШКІРУ І ФІГУРУ

Якщо ви палите заради того, щоб залишатися нібито стрункою й красивою, знайте, що це помилка. Найкраще, що ви можете зробити для досягнення бажаної фігури – це, перш за все, кинути палити. Пам'ятайте, що куріння сприяє як обезводненню шкіри, так і позбавленню її кисню. Куріння також сприяє: швидкому старінню шкіри.

Негативна дія сонячного проміння, погана екологія – самі по собі сприяють старінню шкіри, а в комбінації з нікотином цей процес відбувається ще стрімкіше. Під час куріння в наших легенях утворюються трильйони вільних радикалів, які сприяють ранньому старінню шкіри. Крім того, при порівнянні двох людей однакового віку людина, що палить, виглядає старшою.

Якщо не можете відмовитися від куріння, тоді слід неодмінно користуватися засобами з антиоксидантами, які допомагатимуть боротися з вільними радикалами. Куріння сприяє й різкому зменшенню колагену. Сигаретний дим містить приблизно 4000 токсинів, більшість з яких всмоктується в кров і з нею доходить до самої структури шкіри.

Куріння сприяє звуженню кров'яних судин у верхніх шарах шкіри, в результаті шкіра недостатньо добре насичується киснем, рівень колагену знижується. З цієї причини людям, які палять, рекомендується користуватися кисневими засобами по догляду за шкірою, а також засобами, що містять колаген. Куріння сприяє й потоншенню шкіри.

Шкіра у людей, які палять, як правило, дещо тонша, ніж у людей, які не мають такої звички. Причина криється в поганому кровообігу. На більш тонкій шкірі "сліди" старіння з'являються набагато раніше.

В рішенні даної проблеми допоможуть засоби, які сприяють потовщенню і більшій еластичності шкіри. При курінні змінюється фігура.

Існує думка про те, що куріння сприяє схудненню. Насправді куріння здатне викликати збої на гормональному рівні, негативно вплинути на роботу ендокринної системи, що призведе до незбалансованості фігури: якісь місця дійсно схуднуть, а якісь навпаки потовщають (відбудеться компенсація).

Якщо причина пристрасті до сигарет криється в бажанні схуднути, тоді краще вибрати для себе той або інший вид спорту, який не тільки сприятиме здоровому схудненню, але й призведе в тонус м'язи.

Підібрала **Тетяна Логвиненко**,
студентка Ш курсу КНУБА

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: arh_bud@knuba.edu.ua

Засновник — **Київський національний університет будівництва і архітектури**
Свідоцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор ***Ірина Геращенкова***
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35